

Zaak C-503/19

Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie

Datum van indiening:

2 juli 2019

Verwijzende rechter:

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n.º 17 de Barcelona (Spanje)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

7 juni 2019

Verzoekende partij:

UQ

Verwerende partij:

Subdelegación del Gobierno en Barcelona

Voorwerp van de procedure in het hoofdgeding

De procedure in het hoofdgeding betreft de afwijzing van een verzoek tot toekenning van de status van langdurig ingezetene aan een onderdaan van een derde land omdat hij een strafblad heeft.

Voorwerp en rechtsgrondslag van de prejudiciële verwijzing

Het verzoek om een prejudiciële beslissing is gebaseerd op artikel 267 VWEU.

In de verwijzingsbeslissing gaat het er in wezen om te bepalen of de uitlegging die de Tribunal Supremo (hoogste rechterlijke instantie, Spanje) geeft aan de nationale regeling inzake de toekenning van de status van langdurig ingezetene, volgens welke het hebben van een strafblad voldoende reden is om die status te weigeren zonder dat hiervoor andere factoren in overweging moeten worden genomen, verenigbaar is met richtlijn 2003/109/EG van de Raad van 25 november

2003 betreffende de status van langdurig ingezetenen onderdanen van derde landen en, in het bijzonder, artikel 6, lid 1, en artikel 17 daarvan.

De verwijzende rechter vraagt zich ook af of deze richtlijn in de weg staat aan een nationale regeling volgens welke voornoemde status kan worden geweigerd om redenen van openbare orde of openbare veiligheid zonder beoordelingscriteria vast te stellen en zonder dat die redenen van weigering duidelijk en transparant zijn vastgesteld in de nationale regeling.

Prejudiciële vragen

„1°.- Zijn artikel 6, lid 1, en artikel 17 van richtlijn 2003/109 verenigbaar met een uitlegging van de nationale rechters volgens welke een strafblad, van welke aard dan ook, voldoende reden is om de status van langdurig ingezetene te weigeren?

2°.- Moet de nationale rechter naast het bestaan van een strafblad ook rekening houden met andere factoren, zoals de zwaarte en de duur van de straf, het gevaar dat de aanvrager voor de samenleving vormt, de duur van zijn voorafgaand legaal verblijf en de banden die hij heeft met het land, en een beoordeling verrichten die rekening houdt met al deze elementen?

3°.- Moet artikel 6, lid 1, van de richtlijn aldus worden uitgelegd dat het eraan in de weg staat dat volgens een nationale regeling de status van langdurig ingezetene, in de zin van artikel 4, kan worden geweigerd om redenen van openbare orde en openbare veiligheid, zonder de in artikel 6, lid 1, en artikel 17 neergelegde beoordelingscriteria vast te stellen?

4°.- Moeten artikel 6, lid 1, en artikel 17 van richtlijn 2003/109 aldus worden uitgelegd dat de nationale rechter volgens de rechtspraak van het Hof betreffende de neerwaartse verticale werking van de richtlijnen bevoegd is om de bepalingen van artikel 6, lid 1, en artikel 17 rechtstreeks toe te passen bij de beoordeling van het bestaan van een strafblad in het licht van de zwaarte ervan, de duur van de straf en het gevaar dat de aanvrager vormt?

5°.- Moet het Unierecht, in het bijzonder het recht op de verkrijging van de status van langdurig ingezetene en de beginselen van duidelijkheid, transparantie en begrijpelijkheid, aldus worden uitgelegd dat het in de weg staat aan een uitlegging door de Spaanse rechters van de artikelen 147 tot en met 149 Real Decreto 557/2011 (koninklijk besluit 557/2011) en artikel 32 Ley Orgánica 4/2000 (organieke wet 4/2000) op grond waarvan redenen van openbare orde en openbare veiligheid voldoende kunnen zijn om de status van langdurig ingezetene te weigeren, ook al stellen die bepalingen niet duidelijk en transparant vast dat dit redenen van weigering kunnen zijn?

6°.- Zijn een nationale regeling en de uitlegging daarvan door de rechters, die de verkrijging van de status van langdurig ingezetene bemoeilijken en de verkrijging van de status van tijdelijk ingezetene vergemakkelijken, in overeenstemming met

het beginsel dat richtlijn 2003/109, en met name artikel 6, lid 1, daarvan, nuttige werking moet hebben?”

Relevante bepalingen van Unierecht

Bepalingen van Unierecht

Richtlijn 2003/109/EG van de Raad van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezetenen onderdanen van derde landen (hierna: „richtlijn 2003/109”): overwegingen 4, 6, 8, 10, 16 en 21, en artikelen 4, lid 1, 6, lid 1, 7, lid 3, en 17.

Rechtspraak van de Unie

Arrest van 26 april 2012, Commissie/Nederland, C-508/10, EU:C:2012:243, punten 65 en 75.

Arrest van 18 oktober 2012, Staatssecretaris van Justitie/ Mangat Singh, C-502/10. EU:C:2012:636, punten 44 en 45.

Arrest van 28 april 2011, El Dridi, C 61/11, Jurispr. blz. 13015, punt 55.

Relevante bepalingen van nationaal recht

Bepalingen van nationaal recht

Ley Orgánica 4/2000, de 11 de enero, sobre derechos y libertades de los extranjeros en España y su integración social (organieke wet 4/2000 van 11 januari 2000 op de rechten en vrijheden en de sociale integratie van vreemdelingen in Spanje) (hierna: „OW 4/2000”): artikel 32, leden 1 en 2.

Real Decreto 557/2011, de 20 de abril, por el que se aprueba el Reglamento de la Ley Orgánica 4/2000, sobre derechos y libertades de los extranjeros en España y su integración social, tras su reforma por Ley Orgánica 2/2009 (koninklijk besluit 557/2011 van 20 april 2011 tot vaststelling van de uitvoeringsbepalingen van organieke wet 4/2000 inzake de rechten en vrijheden en de sociale integratie van vreemdelingen in Spanje, zoals gewijzigd bij organieke wet 2/2009) (hierna: „KB 557/2011”): artikel 149, lid 2, onder f).

Nationale rechtspraak

Arrest van de Tribunal Supremo van 5 juli 2018 (1150/2018), volgens hetwelk de aanvraag voor de status van langdurig ingezete wegens het loutere bestaan van een strafblad kan worden afgewezen.

Arrest van de Tribunal Constitucional (grondwettelijk hof, Spanje) 201/2016 van 28 november 2016, waarin de afweging van verscheidene omstandigheden bij verwijdering op grond van een strafbaar feit wordt geanalyseerd.

Arresten van de Tribunal Constitucional 33/1982, 6/1983, 19/1985, 59/1990 en 46/2001, waarin de Tribunal Constitucional een beperkte opvatting van het begrip openbare orde hanteert.

Arrest van de Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (hoogste rechterlijke instantie van de autonome regio Baskenland, Spanje) van 25 februari 2010, volgens hetwelk niet kan worden aangenomen dat het bestaan van een strafblad in de weg staat aan de toekenning van de permanente verblijfsvergunning als de aanvrager zich niet in andere omstandigheden bevindt die de openbare orde of de openbare veiligheid raken.

Korte uiteenzetting van de feiten en de procedure in het hoofdgeding

- 1 UQ is bij vonnis van 10 november 2014 veroordeeld wegens het rijden onder invloed van alcohol op 2 november 2014.
- 2 Hij is veroordeeld tot een taakstraf van 40 dagen, die afliep op 18 april 2018, en tot de ontzegging van de rijbevoegdheid voor motorvoertuigen en bromfietsen gedurende acht maanden en twee dagen, welke straf afliep op 10 november 2015. Zijn strafblad is nog niet vervallen.
- 3 Op 2 februari 2018 heeft UQ de status van langdurig ingezetene aangevraagd bij de Oficina de Extranjeros de Barcelona (vreemdelingendienst, Barcelona), die ressorteert onder de Subdelegación del Gobierno en Barcelona (vertegenwoordiger van de regering in Barcelona).
- 4 Toen UQ de voornoemde aanvraag indiende, verbleef hij al ten minste 5 jaar legaal met een tijdelijke verblijfsvergunning op het Spaanse grondgebied, gedurende welke periode hij legaal heeft gewerkt en heeft voldaan aan zijn verplichtingen inzake de sociale zekerheid en tegenover andere overheidsinstanties. Volgens de verwijzende rechter verblijft hij hoogstwaarschijnlijk al langer op het Spaanse grondgebied, aangezien dergelijke situaties vaak worden voorafgegaan door een korter of langer illegaal verblijf.
- 5 Bij beschikking van 27 maart 2018 heeft de administratie de aanvraag afgewezen, wegens het bestaan van een strafblad.
- 6 UQ heeft daartegen bezwaar aangetekend, dat op 6 juli 2018 werd afgewezen.
- 7 Tegen die afwijzing heeft hij het administratief beroep ingesteld dat in de onderhavige prejudiciële verwijzing aan de orde is.

Voornaamste argumenten van partijen in het hoofdgeding

- 8 De verdediging van de administratie verzet zich tegen het beroep van UQ en concludeert tot verwerping ervan.
- 9 Alvorens ten gronde te beslissen, heeft de rechter een beschikking gegeven waarin hij wees op de mogelijkheid om het Hof een prejudiciële vraag voor te leggen. De verzoeker heeft verklaard dat hij hiermee akkoord ging en dat een prejudiciële vraag passend zou zijn. De Abogacía del Estado (staatsadvocatuur) heeft verklaard zich hiertegen te verzetten, met het argument dat er sprake is van een „acte clair”.

Korte uiteenzetting van de motivering van het verzoek om een prejudiciële beslissing***SPAANSE RECHTSREGELING***

- 10 De Spaanse vreemdelingenregeling bestaat uit een getrapte reeks van verblijfssituaties, die doorgaans aanvangt met het verkrijgen van een tijdelijke verblijfsvergunning met een maximumduur van vijf jaar, waarna een vergunning tot langdurig verblijf kan worden afgegeven, die om de vijf jaar moet worden verlengd.
- 11 Volgens artikel 32 OW 4/2000 hebben personen die gedurende vijf jaar ononderbroken tijdelijk in Spanje hebben verbleven en die voldoen aan de in de regelgeving vastgestelde voorwaarden, recht op een vergunning tot langdurig verblijf. Artikel 149, lid 2, onder f), KB 557/2011 bepaalt dat bij de aanvraag tot toekenning van de status van langdurig ingezetene een uittreksel uit het strafregister moet worden ingediend, dat geen veroordelingen voor naar Spaans recht strafbare feiten bevat.

TEGENSTRIJDIGHEID TUSSEN DE RECHTSPRAAK EN HET ARREST VAN DE TRIBUNAL SUPREMO VAN 5 JULI 2018 (1150/2018)

- 12 De hierboven uiteengezette regelgeving heeft geleid tot tegenstrijdige uitleggingen door Spaanse rechters. In wezen bestaan er vier tegengestelde standpunten. Het eerste is mechanistisch en houdt in dat de vergunning simpelweg wordt geweigerd wanneer er sprake is van een strafblad. Het tweede is gebaseerd op een beoordeling van de persoonlijke omstandigheden van de betrokkene, waarbij rekening wordt gehouden met de door hem gepleegde feiten en zijn veroordelingen om te bepalen of er op het ogenblik van de toekenning van de vergunning sprake is van een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving. Volgens het derde standpunt is het niet nodig om het strafblad van de aanvrager in overweging te nemen, aangezien dit niet als een vergunningsvereiste wordt beschouwd. Het vierde standpunt baseert zich tot slot rechtstreeks op de bepalingen van richtlijn

2003/109/EG ter beslechting van de geschillen op dit gebied, zonder rekening te houden met de nationale wetgeving.

- 13 In zijn arrest van 5 juli 2018 (1150/2018) heeft de Tribunal Supremo zich over deze kwestie uitgesproken en geoordeeld dat het loutere bestaan van een strafblad zonder meer voldoende is om de aanvraag voor de status van langdurig ingezetene af te wijzen.
- 14 Het feit dat krachtens artikel 149, lid 2, onder f), KB 557/2011 een uittreksel uit het strafregister moet worden ingediend dat geen veroordelingen bevat voor naar Spaans recht strafbare feiten, betekent volgens deze rechter dat de betrokkene geen strafblad mag hebben. Hij heeft geoordeeld dat het niet logisch is dat het ontbreken van een strafblad een voorwaarde is voor de toekenning van een tijdelijke verblijfsvergunning, terwijl een dergelijke vereiste niet bestaat om een gunstiger status te verkrijgen. Bovendien heeft hij geoordeeld dat deze uitlegging niet in strijd is met richtlijn 2003/109 en is hij tot de slotsom gekomen dat derdelanders die de status van langdurig ingezetene wensen te verkrijgen en te behouden geen bedreiging voor de openbare orde of de openbare veiligheid mogen vormen. Het hebben van een strafblad vormt een dergelijke bedreiging. Voornoemde rechter heeft op basis van de rechtspraak van de Tribunal Constitucional en de bewoordingen van de bepalingen inzake de verwijdering van langdurig ingezetenen opgemerkt dat in dit laatste geval weliswaar een aantal omstandigheden moet worden beoordeeld, maar dat het vereiste van een dergelijke beoordeling niet uitdrukkelijk is neergelegd voor de toekenning van de vergunning tot langdurig verblijf. Hij heeft geoordeeld dat het evenredig is om aan het verkrijgen van de status van langdurig ingezetene strengere voorwaarden en eisen te stellen dan aan de verwijdering van een vreemdeling die reeds houder was van deze status.

OPMERKINGEN VAN DE VERWIJZENDE RECHTER

- 15 Volgens de verwijzende rechter blijkt uit de uitlegging die de Tribunal Supremo in voornoemd arrest 1150/2018 aan de Spaanse regelgeving geeft, dat er duidelijk sprake is van frictie tussen richtlijn 2003/109 en deze regelgeving.
- 16 Hij stelt dat het doel van richtlijn 2003/109 erin bestaat een systeem in te voeren van versterkte bescherming van derdelanders die aantonen dat zij nauwe banden hebben als gevolg van een ononderbroken verblijf van vijf jaar. Artikel 6 van deze richtlijn stelt de gevallen vast waarin de status van langdurig ingezetene kan worden geweigerd op grond van twee niet nader omschreven juridische begrippen, namelijk de openbare orde en de openbare veiligheid, en rekening houdend met de ernst of de aard van de inbreuk op die rechtsbelangen. Volgens de verwijzende rechter geeft voornoemde richtlijn de lidstaten geen vrijheid om bij de omzetting ervan af te wijken van deze criteria.
- 17 Een eerste probleem dat voortvloeit uit de Spaanse wetgeving en de uitlegging die de Tribunal Supremo eraan geeft, is de vraag of de in de loop der jaren in de

Spaanse rechtspraak geconsolideerde begrippen openbare orde en openbare veiligheid voldoende afgebakend zijn om de in artikel 6 van de richtlijn neergelegde beoordeling mogelijk te maken.

- 18 De Tribunal Supremo heeft meermaals geoordeeld dat het loutere beroep op redenen van openbare orde onvoldoende is, aangezien dit begrip, als onbepaald juridisch begrip, vereist dat de omstandigheden die de concretisering ervan rechtvaardigen, worden aangetoond. Het Tribunal Constitucional heeft ook altijd een beperkte opvatting van het begrip openbare orde gehanteerd. Voor de verwijzende rechter is het dan ook verrassend dat de Tribunal Supremo van oordeel is dat ditzelfde begrip zo ruim kan zijn dat iedere in het strafwetboek strafbaar gestelde gedraging de toegang kan belemmeren.
- 19 Volgens de verwijzende rechter bepaalt richtlijn 2003/109 zeer duidelijk dat het voornaamste criterium voor het verkrijgen van de status van langdurig ingezetene bestaat in een tijds criterium, namelijk de duur van het verblijf in de lidstaat in kwestie. De richtlijn bepaalt tevens dat deze status kan worden geweigerd op grond van redenen van openbare orde of openbare veiligheid, waarbij steeds rekening wordt gehouden met de ernst of de aard van de inbreuk op de openbare orde of de openbare veiligheid en het gevaar dat de betrokkene daarvoor vormt. Bovendien blijkt uit de considerans dat onder het begrip „openbare orde” ook een veroordeling voor een ernstig misdrijf kan vallen. Al deze overwegingen leiden tot de slotsom dat de richtlijn verlangt dat de omstandigheden van de aanvrager per geval worden beoordeeld en dat deze beoordeling wordt gebruikt als basis voor een concrete conclusie met betrekking tot de vraag of de aanvrager al dan niet een bedreiging vormt voor de samenleving. Bij deze persoonlijke beoordeling moeten verscheidene factoren in overweging worden genomen, te weten de ernst of het soort van de begane strafbare feiten, het gevaar dat deze met zich meebrengen, de duur van het verblijf en de banden die de betrokkene heeft met het land.
- 20 Bij toepassing van het automatische criterium van het Tribunal Supremo moet de status van langdurig ingezetene echter worden geweigerd als de betrokkene een strafblad heeft. Als dat niet zo is, moeten de overige omstandigheden worden beoordeeld.
- 21 Er moet rekening mee worden gehouden dat het Spaanse strafwetboek een onderscheid maakt tussen strafbare feiten naargelang van de ernst ervan en dat de straffen zijn ingedeeld in zware, minder zware en lichte straffen. Sinds de bij Ley Orgánica 1/2015, de 30 de marzo, por la que se modifica la Ley Orgánica 10/1995, de 23 de noviembre (organieke wet 1/2015 van 30 maart tot wijziging van organieke wet 10/1995 van 23 november) gewijzigde versie van het strafwetboek, worden zeer lichte vergrijpen aangemerkt als misdrijven die moeten worden geregistreerd in het centraal strafregister. Dit houdt in dat de veroordeelde tot ten minste zes maanden na de definitieve tenuitvoerlegging van de veroordeling blijft geregistreerd als iemand met een strafblad.

- 22 De verwijzende rechter vindt het eigenaardig dat in de administratieve procedure de strafrechtelijke indeling niet wordt toegepast en dat er sprake is van een gelijke behandeling van situaties die wezenlijk verschillen, niet alleen wat betreft de kwalificatie van de hierboven beschreven strafbare feiten, maar ook omdat de persoonlijke omstandigheden en de verblijfsperiode van de vreemdeling in ons land totaal verschillend kunnen zijn en bijgevolg een gevarieerde beoordeling verdienen.
- 23 Hoewel het begrip „openbare orde en veiligheid” geen gesloten begrip is, en elke lidstaat het bijgevolg in ruimere of minder ruime zin kan reguleren, is de hierboven beschreven uitlegging van de inhoud van artikel 149, lid 2, letter f), KB 557/2011 door de Tribunal Supremo mogelijk niet in overeenstemming met artikel 6, lid 1, en artikel 17 van richtlijn 2003/109, aangezien voornoemde bepaling het niet mogelijk maakt de ernst van het strafbare feit te beoordelen en na te gaan of de betrokkene een bedreiging voor de openbare orde en de openbare veiligheid vormt. Volgens de verwijzende rechter is een benadering die er automatisch vanuit gaat dat één enkele veroordeling op het strafblad van de betrokkene op zichzelf inhoudt dat hij een bedreiging voor de openbare orde of openbare veiligheid vormt, buitensporig formalistisch en radicaal.
- 24 Een tweede probleem dat voortvloeit uit de Spaanse wetgeving en de uitlegging die de Spaanse rechters eraan geven, is het volgende: uit hoofde van artikel 13 van richtlijn 2003/109 mogen de lidstaten gunstiger situaties creëren, mits deze geen toegang geven tot het recht van verblijf in andere lidstaten. De vraag is echter of de richtlijn de lidstaten ook toestaat om minder gunstige situaties te creëren, die naast die van de status van langdurig ingezetene bestaan doch niet de voordelen bieden van diezelfde status, doordat aan de aanvragers ervan strengere voorwaarden worden gesteld dan aan de aanvragers van een vergunning voor tijdelijk verblijf?
- 25 Een van de uitgangspunten van arrest 1150/2018 van de Tribunal Supremo was dat volgens die rechterlijke instantie aan de toegang tot de status van langdurig ingezetene strengere voorwaarden en eisen worden gesteld dan aan de verwijdering van de vreemdeling die die status al heeft verworven.
- 26 Opgemerkt zij dat de houder van een tijdelijke verblijfsvergunning in Spanje deze tijdelijke verblijfsvergunning kan laten verlengen en een nieuwe tijdelijke verblijfsvergunning kan verkrijgen ondanks het feit dat hij een strafblad heeft. Volgens artikel 31 van de OW 4/2000 is het loutere bestaan van een strafblad dus geen reden om de verlenging van de tijdelijke verblijfsvergunning af te wijzen, maar dient een strafblad, indien dit bestaat, te worden beoordeeld.
- 27 Uit het voorgaande, en uit de uitlegging van de Tribunal Supremo volgt dat het voor de houder van een tijdelijke verblijfsvergunning die kan aantonen dat hij vijf jaar ononderbroken in Spanje heeft verbleven en die een of andere vorm van strafblad heeft, makkelijker is om een nieuwe tijdelijke verblijfsvergunning van twee jaar, dan om de status van langdurig ingezetene te verkrijgen.

- 28 Vanuit dat oogpunt vormt de Spaanse wetgeving inzake het verkrijgen van de status van langdurig ingezetene, zoals uitgelegd door de Tribunal Supremo, een reële belemmering voor de uitoefening van de door richtlijn 2003/109 toegekende rechten, wat de door deze richtlijn nagestreefde doeleinden in gevaar kan brengen en bijgevolg aan die richtlijn het nuttig effect kan ontnemen doordat groepen derdelanders in tijdelijke verblijfssituaties worden gebracht, waardoor hun effectieve integratie wordt bemoeilijkt, zij gemakkelijker afkerig komen te staan tegenover de Europese waarden en normen en hun de in richtlijn 2003/109 neergelegde gelijkberechtiging wordt ontnomen.
- 29 Volgens de uitlegging die de Tribunal Supremo aan de Spaanse wetgeving heeft gegeven, is de status van langdurig ingezetene een soort beloning geworden, die van de aanvragers verlangt dat zij hogere normen van goed gedrag aan de dag leggen. Die uitlegging gaat voorbij aan de overwegingen 4 en 6 van richtlijn 2003/109, die de voornoemde status eerder opvatten als een mechanisme om de aangetoonde banden van de betrokkene met het land te waarborgen en te beschermen, dan als een drempel met afzonderlijke, bijzondere vereisten.
- 30 Het derde probleem heeft te maken met de gebrekkige omzetting van richtlijn 2003/109 in Spaans recht, aangezien geen van de artikelen die de verkrijging van de status van langdurig ingezetene regelen (artikel 32 OW 4/2000 en de uitvoering ervan bij KB 557/2011) duidelijk, transparant en begrijpelijk bepaalt welk stelsel van toepassing is op de aanvragers van een vergunning tot langdurig verblijf, wanneer zij een strafblad hebben.
- 31 Artikel 6, lid 1, van richtlijn 2003/109 biedt de lidstaten immers de mogelijkheid om de aanvraag van de status van langdurig ingezetene om redenen van openbare orde af te wijzen. Het Koninkrijk Spanje heeft geen gebruik gemaakt van deze mogelijkheid en de afwijzing wegens een strafblad niet opgenomen in de nationale wetgeving. In de verschillende arresten die op dit gebied zijn geweest, is echter geprobeerd om in artikel 149, lid 2, onder f), KB 557/2011 een verkapt verwijzing te lezen naar de openbare orde en openbare veiligheid als redenen om de status van langdurig ingezetene te weigeren.
- 32 Indien de mogelijkheid om voornoemde status om die reden af te wijzen niet is omgezet, kan de lidstaat die de richtlijn niet of onjuist heeft omgezet deze niet rechtstreeks toepassen ten nadele van de particulier, temeer daar het een facultatieve bevoegdheid betrof. De lidstaat kan zich ook niet beroepen op het beginsel van conforme uitlegging zonder een uitlegging contra legem te riskeren, aangezien artikel 6, lid 1, van de richtlijn niet verplicht tot afwijzing om redenen van openbare orde, maar enkel in die mogelijkheid voorziet. Overeenkomstig de beginselen van loyale samenwerking en rechtszekerheid, moeten zowel de regel van Unierecht als de regel die een richtlijn omzet duidelijk, transparant en begrijpelijk zijn.
- 33 Artikel 149, lid 2, onder f), KB 557/2011 kan in elk geval niet aldus worden uitgelegd dat het vereiste van niet veroordeeld te zijn wegens naar Spaans recht

strafbare feiten van toepassing is op de aanvrager die vijf jaar in Spanje heeft gewoond. Ten eerste omdat dat specifieke lid hierover niets bepaalt, maar een verzamelbepaling is voor de resterende situaties, doordat het aanvangt met de woorden „in voorkomend geval” en aldus verwijst naar aanvragers die de afgelopen vijf jaar niet in Spanje hebben gewoond. Ten tweede omdat zij die voldoen aan het vereiste van artikel 148, lid 1, KB 557/2011 (en dus de afgelopen vijf jaar in Spanje hebben gewoond) geen uittreksel uit het strafregister hoeven in te dienen, aangezien ervan kan worden uitgegaan dat, omdat Spanje het land is waar dergelijke aanvragers de afgelopen vijf jaar hebben gewoond, de instantie die de aanvraag moet behandelen toegang kan krijgen tot het strafregister van de aanvrager, een uittreksel van dat register kan verkrijgen, dit kan toevoegen aan het dossier en het bovendien kan beoordelen. Ten derde kan de lidstaat zwaardere eisen stellen aan aanvragers die niet de voorafgaande 5 jaar in Spanje hebben verbleven, maar betekent dit niet dat kan worden aangenomen dat, gelet op de wijze waarop de richtlijn is omgezet, de eis om geen strafblad in Spanje te hebben ook kan worden opgelegd aan aanvragers die al 5 jaar in Spanje wonen.